

چرا ضربه بزرگ سپاه به منافقین لحظاتی متوقف شد!

۱۹ بهمن ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۰۷

در روز ۱۹ بهمن ۱۳۶۰، خانه تیمی اصلی منافقین شناسایی شد و درگیری آغاز شد در اواسط درگیری دو بچه گریه کنان در میان رگبار گلوله‌ها، وحشت زده به این طرف و آن طرف می‌دویدند. پاسداران علمیات را متوقف کردند و بچه‌ها را نجات دادند.

در روز ۱۹ بهمن ۱۳۶۰، خانه تیمی اصلی منافقین توسط نیروی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، شناسایی شد و در عملیاتی موفق، مرکزیت سازمان متلاشی شد.

در پی شدت یافتن عملیات‌های تروریستی سازمان منافقین در هدف قرار دادن مسئولین نظام جمهوری اسلامی و مردم عادی در کوچه و خیابان، دستگاه‌های امنیتی نظام با انجام یک سری کارهای اطلاعاتی و امنیتی و با کمک مردم توانستند مخفیگاه‌ها و خانه‌های تیمی منافقین را شناسایی و در موقع مقتضی بهترین ضربه را به آنها وارد کنند. یکی از مسئولان وقت درباره انجام این عملیات چنین توضیح می‌دهد: «خانه تیمی موسی خیابانی نیز هم زمان با بقیه اماکن مورد نظر مراقبت شد و از همان ابتدا هویت ساکنان آن مشخص شد.

از طریق تردد افراد مستقر خانه که ۱۷ نفر بودند (مراکز و انبارک‌ها و نیروهای دیگر آن‌ها شناسایی شد که بعداً به طور هماهنگ و هم زمان ضربه خوردند.

در مورد خانه مرکزیت یکی مشکل تاکتیکی وجود داشت، سعی شد هنگامی ضربه وارد شود که حداکثر تعداد نفرات در آنجا مستقر باشند که به علت درگیری و تبادل تیراندازی بسیار شدید، هر ۲۰ نفر کشته شدند. «

در یکی از مهمترین این عملیات‌ها علیه مجاهدین خلق (منافقین) که به حق باید آن را «ضربه بزرگ» نامید، نیروهای دادستانی و کمیته انقلاب موفق شدند یکی از این خانه‌های تیمی که متعلق به خانواده فرزانه سا بود و سران منافقین در آن جمع بودند، در منطقه زعفرانیه تهران شناسایی و طی عملیاتی همه آنها را معدوم نمایند.

موسی خیابانی مرد شماره ۲ سازمان مجاهدین خلق (منافقین)

این عملیات در بامداد روز دوشنبه ۱۹ بهمن سال ۶۰، اتفاق افتاد و منافقین که پس از اتمام حجت نیروهای امنیتی بدون توجه به موقعیت خود، اقدام به گشودن آتش کردند، با حمله برق آسای نیروهای دادستانی و کمیته، به محاصره درآمده و طی چندین ساعت تبادل آتش کشته شدند. از جمله معروفترین آنان می توان همسر مسعود رجوی و موسی خیابانی اشاره کرد که به همراه با ۱۸ تن از دیگر سرکردگان و کادرهای برجسته گروهک نفاق از بین رفتند.

این ۱۸ تن عبارت بودند از: آذر رضایی همسر موسی خیابانی، محمد مقدم و همسرش مهشید فرزانه، عباسعلی جابرزاده و همسرش ثریا سنماری، تهمینه رحیم نژاد و همسرش طه میرصادقی فاطمه نجاریان و همسرش شاهرخ شمیم، ناهید رافتی و همسرش حسن مهدوی، محمد معینی، کاظم مرتضوی، خسرو رحیمی، مهناز کلانتری، حسن پورقازی، سعید سعیدپور و حسین بخشافر.

یکی از پاسداران شرکت کننده در عملیات کشف این خانه تیمی منافقین، در مورد نحوه انجام عملیات در خاطرات خود می گوید: « ۲۰ نفر از افراد کادر مرکزی و رده بالای سازمان، من جمله موسی خیابانی فرد شماره دو سازمان منافقین، در این خانه که به قول خودشان دارای هفت حلقه حفاظتی بود سکونت داشتند.

ما حدود پانزده نفر بودیم که در دهه فجر سال ۶۰؛ در روز ۱۹ بهمن ماه، با رمز یا ابوالفضل ادرکنی، این عملیات را شروع کردیم. در اواسط درگیری بودیم که دیدیم که دو بچه گریه کنان در میان رگبار گلوله‌ها، وحشت زده به این طرف و آن طرف می‌دویدند و فریاد می‌زدند.

با توجه به بی توجهی منافقین به این بچه‌ها، ما آتش را قطع کردیم و برادر شهیدمان سید ابوالقاسم دهنوی، با شجاعت و دلیری که داشت، به محض شنیدن صدای بچه‌ها، آرام آرام خودش را به بچه‌ها رساند تا آنها را از مهلکه نجات بدهد. در مدت زمانی خیلی کوتاه؛ سردسته منافقین در حین فرار با یک دستگاه اتومبیل زرهی ضدگلوله که از طرف بنی صدر به این‌ها هدیه داده شده بود، مورد اصابت قرار گرفت و کشته شد. «

منبع:فارس

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۹۵۳۰/چرا-بزرگ-ضربه-چرا-متوقف-لحظاتی-منافقین-سپاه-بزرگ-ضربه-چرا>